

NIEUWSBRIEF NUMMER 6
november 2012

Inhoud:

Hetty

Joseph Weyusya

Age en Pety Froma

Even voorstellen...

Liesbeth van Helmond

en natuurlijk...

Foto's!

Lieve Be4all-sponsors, friends en iedereen die Be4all een warm hart toedraagt,

Terwijl de blaadjes van de bomen vallen en de natuur zijn mooiste kleuren laat zien, zijn wij als bestuur van Be4all al weer druk bezig met de voorbereidingen van onze Be4all-kerstfair op 9 december in gemeenschapshuis De Schans in Westerbeek.

Dit jaar organiseren wij de kerstfair in samenwerking met basisschool De Zonnewijzer. Op deze manier hopen wij de kinderen net zo warm te krijgen als jullie, zodat ze willen bijdragen aan het mooier maken van de wereld.

Want dat doen we!

Inmiddels is er mede door jullie inzet al zoveel bereikt in Bukitongo.

Er gaan 110 kinderen naar school, we hebben 4 leslokalen en Joseph vertelde me laatst hoe trots hij is als hij al die kinderen buiten ziet spelen.

De lokale staf is in staat goed onderwijs neer te zetten voor de kinderen. De toetsen waren de laatste keer goed gemaakt. Het resultaat: trotse kinderen en leerkrachten.

In deze nieuwsbrief veel verhalen van mensen die op diverse manieren bij Be4all betrokken zijn. Zo is daar een brief van Joseph, het verhaal van onze eerste sponsorouders Pety en Age, en de belevenissen van Liesbeth van Helmond, die zich als vrijwilliger heeft ingezet voor Be4all.

Geniet van het lezen van deze prachtige nieuwsbrief en ik hoop jullie te zien op 9 december!

Warme groet,
Hetty

A letter to our dear partners the sponsors of orphans and vulnerable children in ARDI community model school Manafwa district Uganda

Joseph Weyusya

As we take a stride into the end of this year, I take stock of ARDI achievements and get reminded that ARDI is now 12 years in existence, the 12 years behind us has seen ARDI steadily more to levels of National and international recognition. We are proud of ARDI community model school which is currently being supported by Be4all and friends from the Netherlands. We have all the hope that this school will go a long way in changing the lives of the vulnerable children and giving them and their parents/guardians a ray of hope and success.

- To date 31 orphans and vulnerable children are being supported by our friends from the Netherlands.
- An office and 2 classrooms have been built to increase classroom space for the children.
- Furniture and scholastic materials have been procured.
- Teachers get their payments promptly.
- The pupils look very happy interested and are far above others in other schools in reading writing and speaking English.

This has been possible with support from you our development partners. We sincerely appreciate the continued support encouragement and commitment from our development partners especially Be4all from the Netherlands and the individual sponsors of orphans and vulnerable children at ARDI community model school, without whom we could not have reached this far in providing quality affordable education to the OVC of this community. We also thank all those who have helped us come up with the school infrastructure.

To our friends the sponsors of the OVC we say thank you very much for the support and we pray that God gives you good health.

Although struggling with challenging social economic problems, we have made significant strides towards achieving our Goals.

The work ahead of us is still big but we shall continue working closely with all of you our development partners to achieve the desired aim of quality and affordable education for all children in this rural communities of Uganda.

The challenges include the big number of OVC who seek to be part of the sponsorship programme accommodation for the OVC who come a distance away from the school increased cost of living therefore translating into high cost of services and commodities which the school is finding a biggest challenge fencing of the school premises to avoid any possible accident to the children.

I once again kindly call upon all of you to continue standing with us in this year and other years ahead of us.

Joseph
Director ARDI

Brief van sponsorouders Age en Pety

Wij, Age en Pety Froma, wonen in Groningen en werken allebei in het onderwijs. Age op een HBO school en ik in het Speciaal Basisonderwijs. Age moet in het kader van projecten in ontwikkelingswerk regelmatig naar Afrika om daar les te geven aan radiologisch laboranten in ziekenhuizen. Dit werk bracht hem in 2004 voor het eerst in Uganda. Hij was erg onder de indruk van het land en de mensen en daarom gingen we de volgende keer samen. Zo kwamen we in de jaren daarna in verschillende plaatsen in Uganda, zoals Entebbe, Kampala, Jinja, Masindi, Hoima, Fort Portal en Mubende. Mijn interesse ging daarbij ook altijd uit naar de *primary schools* in deze plaatsen en we namen dan ook vaak een extra koffer mee met schriften, potloden, gummetjes, puzzels enz. Van de mensen waar we in Uganda contact mee hebben hoorden we dat de mensen die iets meer geld hebben hun kind naar een private school sturen omdat daar meer middelen beschikbaar zijn om beter onderwijs te geven en omdat de leerkrachten op deze scholen beter opgeleid zijn omdat ze hogere salarissen krijgen. De mensen die dit geld niet hebben sturen hun kind naar de *government schools*, waar leerkrachten met heel weinig middelen en voor een schamel salaris les moeten geven. We wilden graag iets extra's doen voor deze kinderen en leerkrachten, omdat we vinden dat alle kinderen recht hebben op goed onderwijs, maar waren toch wat huiverig om geld te geven omdat we wel wilden dat dit geld echt aan het onderwijs besteed zou worden.

Age en Pety Froma

In 2010 maakten we tijdens ons verblijf in Masindi in het weekend een safaritrip naar het nabijgelegen Murchison Falls. Hier ontmoetten we in the Red Chili Lodge, waar we overnachtten, Hetty met haar ouders en broer. We raakten aan de praat en Hetty vertelde dat ze in de buurt van Mbale werkte en bezig was met het opzetten van een *primary school* in het Ardi community project. Wij waren meteen enthousiast door de verhalen die ze vertelde, en door de bevoegenheid en onbaatzuchtigheid van Hetty zelf, en zagen hier een mogelijkheid om gericht een project in Uganda te sponsoren waarbij we zeker wisten dat het geld goed besteed zou worden. Op dat moment was er nog geen sprake van een stichting maar we hadden vertrouwen in het enthousiasme en de inzet van Hetty.

Een jaar later ontmoetten we Hetty weer in Entebbe en was inmiddels de stichting Be4all opgericht.

Het is mooi om te zien wat er gedaan wordt met het sponsorgeld en ook de verslagen en foto's die we ontvangen van 'ons' sponsorkind zijn iedere keer weer erg leuk om te lezen.

Wij hebben veel respect en waardering voor het werk dat door de stichting wordt gedaan en vinden het erg leuk dat we na de toevallige ontmoeting in Uganda contact hebben gehouden met Hetty en haar ouders. We hopen dat er nog meer sponsors zich zullen aanmelden, omdat met dit geld ook de Ugandese kinderen goed onderwijs kunnen krijgen, iets wat voor ons zo vanzelfsprekend is.

Age en Pety Froma

1 Opgaan in het spel

2 Engelse woorden oefenen

3 Het nog op te knappen gebouw voor de boardingkinderen

Even voorstellen....

Ik ben Aminah Namutosi.

Ik ben geboren op 9 september 2005.

Mijn vader is monteur, ik woon met mijn ouders in het dorpje Bumukhuyu.

Dit is te ver weg van ARDI community modelschool, daarom ben ik een van de boardingkinderen van Be4all.

Ik ben geboren met een pigment afwijking.

Ze noemen het ook wel albino.

Het betekent dat ik er anders uitzie dan de meeste kinderen in mijn klas.

Ik kan niet goed zien en ik kan niet lang in de zon zijn, omdat ik dan heel snel verbrand. Daarom draag ik een hoofddeksel en kleding die mij beschermt tegen de zonnestralen.

Omdat ik gesponsord word door Be4all kan ik naar de ARDI communityschool, en dat vind ik heel fijn!

Aminah Namutosi

Brief van Liesbeth van Helmond

Mijn hulp aan de ARDI Community School.

Liesbeth van Helmond

Mijn naam is Liesbeth van Helmond. Ik ben inmiddels 40 jaar werkzaam in het basisonderwijs en momenteel geniet ik van een jaar buitengewoon verlof. Eerder ging ik al twee maal naar Sri Lanka voor vrijwilligerswerk en nu maar eens naar Uganda.

Hetty heeft me er warm voor weten te krijgen!

Afgelopen april was het zo ver en ging ik op weg naar Bukitongo. Natuurlijk vooraf al veel gehoord en gelezen, maar toch... wat staat me te wachten. Ik ben heel benieuwd.

Even wennen aan het land, klimaat, het eten en nog meer in Mbale en vervolgens samen met Hetty, die al in Uganda was, in de *matatu* op weg naar de village.

Na een gastvrij onthaal door zoveel mensen en krioelende kinderen werd ik naar mijn tijdelijke verblijf gebracht, een kleine "woon-slaapkamer". En buiten even het hoekje om naar mijn "toilet en washok".

Even wennen natuurlijk! Toch een groot verschil met mijn leefomgeving nietwaar.

Ik heb overigens erg moeten wennen in "mijn huisje" aan alle insecten, de pikdonkere nachten en de oorverdovende regen- en onweersbuien.

Na een paar dagen rondkijken ben ik allereerst met Apollo op bezoek gegaan bij een groot aantal gezinnen om te polsen hoe het gaat, welke problemen er leven, hoe het er voorstaat met de gezondheid, enzovoort. Ook heb ik de meegegeven kadootjes voor alle sponsorkinderen uit kunnen delen.

Het viel al meteen op hoe groot de gastvrijheid is. De mensen zijn ook heel dankbaar. Elke middag probeerde ik een jongen van 17 jaar een beetje op weg te helpen met zijn rekenwerk.

Vervolgens heb ik mijn tijd besteed aan het coachen van enkele leerkrachten.

Het gaf een goed gevoel deze mensen wat verder op weg te helpen, hoe je toch zinnig kunt lesgeven met de beschikbare middelen. Het vraagt ook de nodige creativiteit.

De laatste weken heb ik dagelijks les gegeven aan een groep van ongeveer 23 kinderen.

Ik heb met vooral veel zelfgemaakt lesmateriaal en zo'n 4 kilo legosteentjes, een grote zak met knopen en nog veel meer, kunnen zorgen voor extra oefeningen en aanvullingen op het reken- en taalonderwijs.

De kinderen waren steeds erg enthousiast. Het was zo leuk om te doen en het was fijn ook vooruitgang te zien.

Na schooltijd besprak ik samen met de leerkrachten wat er verder nog nodig is voor het geven van onderwijs.

Een aantal materialen zoals bv. vloerkleden, vellen papier, scharen en lijmpotten, opbergbakjes, spullen om de lokalen wat aan te kleden en nog meer heb ik in het weekend kunnen kopen als ik even naar Mbale ging om ook wat anders te zien.

Maar ja, een keer komt het afscheid. Al dagen oefenen kinderen stiekem een afscheidslied voor mij.

Ik hoor dat natuurlijk niet maar intussen maak ik samen met een klein groepje kinderen 108 feesthoeden want dat hoort immers bij een afscheid.

Op de laatste dag zelf wel de feesthoeden op, gewoon eerst lesgeven maar dan... Alle kinderen, maar ook omwonenden, komen op het feest af. Er wordt volop gezongen en gedanst. Enkele kinderen laten een speciaal danklied horen. Er is een dankwoord en cadeau...

Ik voel opeens hoe moeilijk het is hier weer weg te gaan. Het raakt me.

Zoveel prachtige kinderen, zoveel aardige mensen, zoveel hulp en dankbaarheid en zoveel vragen om toch vooral weer terug te komen...

Daar ga ik over nadenken.

Ik vond het een zeer bijzondere ervaring!

Ik hoop op nog veel meer steun voor al deze kinderen en hun school!

Hartelijke groet,
Liesbeth.

1 Liesbeth voor de klas

2 Mooi geknutselde kroontjes

3 Namali vangt de regen

Voor een prachtige film en nog meer foto's....

neem eens een kijkje op de website:

www.be4all.nl